

Torsdagen den 7 april 2011

64. Europaparlamentet upprepar sitt åtagande att fortsätta att utöva rätten till parlamentarisk kontroll vid genomförandet av den europeiska grannskapspolitiken, även genom att ha regelbundna diskussioner med kommissionen om tillämpningen av det europeiska grannskaps- och partnerskapsinstrumentet. Parlamentet ser positivt på kommissionens och Europeiska utrikestjänstens breda samråd om översynen av den europeiska grannskapspolitiken och hoppas att kommissionen och Europeiska utrikestjänsten även kommer att se till att det sker ett strukturellt och fullständigt samråd med Europaparlamentet vid utarbetandet av relevanta dokument, såsom handlingsplanerna för den europeiska grannskapspolitiken. Parlamentet begär dessutom tillgång till förhandlingsmandaten för alla internationella avtal som håller på att ingås med partnerländerna i den europeiska grannskapspolitiken, i enlighet med artikel 218.10 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, där det anges att parlamentet omedelbart och fullständigt ska informeras i alla skeden av förfarandet.

*

* *

65. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Europeiska utrikestjänsten, medlemsstaternas regeringar och parlament, länderna i den europeiska grannskapspolitiken samt generalsekreteraren för unionen för Medelhavsområdet.

Användningen av sexuellt våld i konflikter i Nordafrika och Mellanöstern

P7_TA(2011)0155

Europaparlamentets resolution av den 7 april 2011 om användningen av sexuellt våld i konflikter i Nordafrika och Mellanöstern

(2012/C 296 E/18)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sin resolution av den 17 januari 2008 om situationen i Demokratiska republiken Kongo och våldtäkt som en krigsförbrytelse ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 26 november 2009 om avskaffande av våld mot kvinnor ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2010 om 10:e årsdagen av resolution 1325 från FN:s säkerhetsråd om kvinnor, fred och säkerhet ⁽³⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 17 februari 2011 om situationen i Egypten ⁽⁴⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 10 mars 2011 om södra grannskapet, i synnerhet Libyen ⁽⁵⁾,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik, Catherine Ashton, å EU:s vägnar på Internationella dagen för avskaffande av våld mot kvinnor den 25 november 2010,
- med beaktande av uttalandet av vice ordföranden/den höga representanten, Catherine Ashton, å EU:s vägnar på Internationella kvinnodagen den 8 mars 2011,

⁽¹⁾ EUT C 41 E, 19.2.2009, s. 83.

⁽²⁾ EUT C 285 E, 21.10.2010, s. 53.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Antagna texter, P7_TA(2011)0095.

Torsdagen den 7 april 2011

- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna av den 10 december 1948,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1325 (2000) och 1820 (2008) om kvinnor, fred och säkerhet samt FN:s säkerhetsråds resolution 1888 (2009) om sexuellt våld mot kvinnor och barn i situationer av väpnad konflikt,
- med beaktande av att det i mars 2010 utsetts en särskild representant för FN:s generalsekreterare för frågor om sexuellt våld vid väpnade konflikter,
- med beaktande av EU:s riktlinjer om våld mot och diskriminering av flickor och kvinnor och EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling av den 10 december 1984 och av FN:s generalförsamlings förklaring 3318 om skydd av kvinnor och barn i krisituationer och väpnade konflikter av den 14 december 1974, särskilt dess punkt 4 där det efterlyses effektiva åtgärder mot förföljelse och tortyr av kvinnor, våld mot dem samt förnedrande behandling av dem,
- med beaktande av föreskrifterna i FN:s rättsliga instrument om mänskliga rättigheter, framför allt de som handlar om kvinnors rättigheter, såsom FN-stadgan, FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, de internationella konventionerna om medborgerliga och politiska rättigheter och om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, konventionen om undertryckande av människohandel och utnyttjande av prostitution av andra, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll, konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling samt 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning,
- med beaktande av andra FN-instrument om våld mot kvinnor, som Wiendeklarationen och -handlingsprogrammet av den 25 juni 1993, som antogs vid världskonferensen om mänskliga rättigheter (A/CONF. 157/23) och FN:s deklaration om avskaffande av våld mot kvinnor av den 20 december 1993 (A/RES/48/104),
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolutioner av den 12 december 1997 om åtgärder för att förebygga brott samt om straffrättsliga åtgärder för att avskaffa våld mot kvinnor (A/RES/52/86), av den 18 december 2002 om åtgärder för att avskaffa brott mot kvinnor som begås under hederns täckmantel (A/RES/57/179) och av den 22 december 2003 om avskaffande av våld mot kvinnor i hemmet (A/RES/58/147),
- med beaktande av den förklaring och den handlingsplattform som antogs av den fjärde internationella kvinnokonferensen i Peking den 15 september 1995 samt av sina resolutioner av den 18 maj 2000 om uppföljningen av handlingsplattformen från Peking ⁽¹⁾, av den 10 mars 2005 om uppföljningen av handlingsprogrammet från FN:s fjärde kvinnokonferens (Beijing + 10) ⁽²⁾, och av den 25 februari 2010 om Peking +15 – FN:s handlingsplan för jämställdhet ⁽³⁾,
- med beaktande av FN:s generalförsamlings resolution av den 19 december 2006 om ökade insatser för att utrota alla former av våld mot kvinnor (A/RES/61/143), och av säkerhetsrådets resolutioner 1325 och 1820 om kvinnor, fred och säkerhet,

⁽¹⁾ EUT C 59, 23.2.2001, s. 258.

⁽²⁾ EUT C 320 E, 15.12.2005, s. 247.

⁽³⁾ EUT C 348 E, 21.12.2010, s. 11.

Torsdagen den 7 april 2011

- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen som antogs 1998, och särskilt artiklarna 7 och 8 enligt vilka våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering och varje form av sexuellt våld utgör brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser och likställs med tortyr och en allvarlig krigsförbrytelse, oavsett om sådana företeelser utförs systematiskt eller ej vid internationella eller inbördes konflikter,

- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:
 - A. Kvinnor har deltagit aktivt i upproren för mer demokrati, rättigheter och frihet i Nordafrika och Mellanöstern.

 - B. De sittande regimerna i Libyen och Egypten har tagit till sexuellt våld mot i synnerhet kvinnor som en del av konflikten i dessa revolutioner, vilket gör kvinnorna sårbara.

 - C. Sexuellt våld verkar användas som ett sätt att injaga skräck i kvinnor och förnedra dem, också i flyktingläger, och det maktvakuum som uppstått kan leda till att situationen för kvinnors och flickors rättigheter blir sämre.

 - D. En libysk kvinna, Iman al-Obeidi, som på ett hotell i Tripoli berättade för journalister att hon utsatts för en gruppvåldtäkt och övergrepp från soldater, fängslades den 26 mars 2011 på okänd plats och stäms nu för förtal av de män som hon anklagar för våldtäkt.

 - E. I Egypten hävdar kvinnliga demonstranter att de av militären tvingades genomgå "oskuldstester" sedan de gripits på Tahrirtorget den 9 mars 2011, och att de därefter utsattes för tortyr och våldtäkt, och att "oskuldstesterna" utfördes och fotograferades i närvaro av manliga soldater. Somliga egyptiska kvinnor kommer att ställas inför militärdomstolar eftersom deras oskuld inte påvisats vid testerna och somliga har hotats med åtal för prostitution.

 - F. När våldtäkt och sexuellt slaveri utövas i utbredd omfattning och systematiskt erkänns det enligt Genèvekonventionen som brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser som bör kunna tas upp till rättslig prövning inför Internationella brottmålsdomstolen. Numera erkänns våldtäkt också som ett inslag i brottet folkmord när den begås i avsikt att helt eller delvis förstöra en utpekad grupp. EU bör stödja arbetet med att få slut på straffriheten för dem som begår sexuellt våld mot kvinnor och flickor.

 - G. Väpnade konflikter har bevisligen en oproportionerlig och unik inverkan på kvinnor. Genom deltagande, förebyggande och skydd ska kvinnornas roll vid fredsskapande och konfliktförebyggande stärkas och kvinnor och barn ska beredas bättre skydd i regioner med krig och konflikter.

 - H. Det är av gemensamt intresse och ett ansvar för varje FN-medlemsstat att fullgöra åtagandena i FN:s säkerhetsråds resolutioner 1820, 1888, 1889 och 1325, antingen staten är konfliktdrabbad eller givare eller annan. Parlamentet betonar i detta sammanhang antagandet i december 2008 av EU:s riktlinjer om våld mot kvinnor och flickor och EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter samt om bekämpning av alla former av diskriminering mot dem, vilket innebär en kraftig politisk signal om att unionen prioriterar dessa frågor.

Torsdagen den 7 april 2011

1. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaternas regeringar att kraftigt motsätta sig användningen av sexuellt våld och hotelser mot kvinnor i Libyen och Egypten.
2. Europaparlamentet fördömer skarpt de "oskuldster" som kvinnliga demonstranter som gripits på Tahrirtorget utsatts för av den egyptiska armén, och anser att denna metod är oacceptabel eftersom den utgör en form av tortyr. Parlamentet uppmanar Egyptens militärråd att omedelbart vidta åtgärder för att stoppa denna förnedrande behandling och se till att alla säkerhetsstyrkor och militära styrkor tydligt informeras om att tortyr och misshandel, inbegripet påtvingade "oskuldster", inte längre kan tolereras och kommer att fullständigt utredas.
3. Europaparlamentet uppmanar de egyptiska myndigheterna att vidta brådskande åtgärder för att få ett slut på tortyren, utreda alla fall där fredliga demonstranter har misshandlats samt sluta att ställa civilpersoner inför militärdomstol. Parlamentet är särskilt oroat över rapporter från människorättsorganisationer om att minderåriga har gripits och dömts av militärdomstolar.
4. Europaparlamentet rekommenderar att en oberoende undersökning utförs för att ställa förövarna till svars enligt Internationella brottmålsdomstolens villkor, och att särskilt de brott som Gadaffi begått måste utredas. De som befunnits ansvariga för dessa handlingar måste ställas inför rätta och de modiga kvinnor som anmält dessa övergrepp måste skyddas från repressalier.
5. Europaparlamentet betonar att alla ska kunna uttrycka sin åsikt om en demokratisk framtid i sitt land utan att fängslas, torteras eller utsättas för förnedrande och diskriminerande behandling.
6. Europaparlamentet är fast övertygat om att de pågående förändringarna i Nordafrika och Mellanöstern måste bidra till ett slut på diskriminering av kvinnor och till ett samhälle där kvinnor kan delta till fullo på samma villkor som män och i enlighet med FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor.
7. Europaparlamentet framhåller att det är nödvändigt att garantera kvinnors rättigheter överlag i de nya demokratiska och rättsliga strukturerna i dessa samhällen.
8. Europaparlamentet betonar att den roll som kvinnor spelar under revolutioner och demokratiseringsprocesser bör erkännas, men betonar de specifika faror de utsätts för och att deras rättigheter måste stödjas och försvaras.
9. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att aktivt och varaktigt och med politiska och ekonomiska medel verka för att FN:s säkerhetsråds resolution 1325 oinskränkt genomförs samt för att det på europeisk nivå och inom FN inrättas institutioner och mekanismer för övervakning av det slag som avses i resolution 1325 för att resolutionen verkligen ska genomföras på alla internationella plan.
10. Europaparlamentet betonar att mänskliga rättigheter måste prioriteras inom den europeiska grannskapspolitiken såsom en integrerad del av demokratiseringsprocessen och betonar att man måste dela med sig av EU:s erfarenheter av jämställdhetspolitik och bekämpning av könsrelaterat våld.
11. Europaparlamentet betonar att man måste tillämpa jämställdhetsprincipen och stödja särskilda åtgärder för att uppnå en effektiv och systematisk jämställdhetsstrategi i länderna inom den europeiska grannskapspolitiken, och uppmanar med kraft regeringarna och det civila samhället att öka kvinnors sociala delaktighet, också genom att bekämpa analfabetismen och främja sysselsättningen tillika med att verka för kvinnors ekonomiska självständighet för att se till att kvinnor representeras på ett meningsfullt sätt på alla nivåer. Parlamentet anser att jämställdheten måste bli en integrerad del av demokratiseringsprocessen och att utbildning av kvinnor och flickor dessutom bör prioriteras, inbegripet utbildning och ökad medvetenhet om deras rättigheter.

Torsdagen den 7 april 2011

12. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten, Europeiska utrikestjänsten och kommissionen att högst upp på agendan för samtalen med de sydliga länderna i den europeiska grannskapspolitiken sätta EU:s politiska prioriteringar om avskaffande av dödsstraffet, respekten för de mänskliga rättigheterna, inbegripet kvinnors mänskliga rättigheter, respekten för grundläggande friheter och ratificeringen av ett antal internationella rättsliga instrument, däribland Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen och 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning.

13. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen samt vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik.

Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2009

P7_TA(2011)0156

Europaparlamentets resolution av den 7 april 2011 om Europeiska investeringsbankens årsrapport för 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EIB-gruppens årsredovisning för 2009 (verksamhetsberättelse och rapport om företagsansvar, finansiell och statistisk rapport),
- med beaktande av sin resolution av den 6 maj 2010 om Europeiska investeringsbankens (EIB) årsredovisning för 2008 ⁽¹⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 25 mars 2009 om årsrapporterna för 2007 för Europeiska investeringsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling ⁽²⁾,
- med beaktande av sin resolution av den 16 juni 2010 om EU 2020 ⁽³⁾,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandet från budgetkontrollutskottet (A7-0073/2011).

EIB:s nya stadga

1. Europaparlamentet välkomnar de ändringar som införts genom Lissabonfördraget och som bidrar till ökad flexibilitet i finansieringen av EIB, inbegripet kapitalinvesteringar som ett komplement till bankens ordinära verksamhet samt möjligheten att grunda dotterbolag och andra enheter, att reglera så kallad särskild verksamhet och att tillhandahålla mer omfattande tekniska assistanstjänster samt stärkandet av revisionskommitténs roll.

2. Europaparlamentet påminner om de ändringar som införts genom Lissabonfördraget och som innebär ett klargörande av målen för EIB:s finansiering i tredjeländer, vilka måste utgå från de övergripande principerna för EU:s förbindelser med den övriga världen, i enlighet med artikel 3.5 i EU-fördraget, och under garantin stödda målen för EU:s yttre åtgärder i enlighet med artikel 21 i EU-fördraget.

⁽¹⁾ EUT C 81 E, 15.3.2011, s. 135.

⁽²⁾ EUT C 117E, 6.5.2010, s. 147.

⁽³⁾ Antagna texter, P7_TA(2010)0223.